

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-12-07)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-12-07)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 239. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010213.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

7. Dcbr. 1863.

Saa sidder jeg da atter her i Lygten og skriver til Dem, ligesom i Sommer. I det samme Værelse, ved det samme Bord, ja, med den samme Pen, alt er uforandret i dette lille Rum, men hvor forandret er ikke hele Verden, men især Fædrelandets Stilling i disse faae Maaneder! Frederik den 7de sover, Christian den 9de er maaske ikke rigtig vaagen. Landet ifærd med en begyndende Krig, hele Verden i Haarene paa hinanden, men midt i al denne ydre Forandring er Lygten uforandret, og Brevskriverinden skriver til sin trofaste Ven med den samme Hengivenhed, den samme Tillid som før. Vort Venskab trænger ikke til Reformer, det lever i Nydelsen af en god Constitution, under hvilken Venskabets Velstand kan blomstre og trives. Lad os skjønne herpaa, thi det er jo et saadant Gode, som hele Europa sukker efter. ...

Tak for Budskabet i Dag! Det var en fæl kjedelig Kritik over Kongsemnerne.² Stykket fortjente dog virkelig en bedre. Det lyder jo her som en Dadel, at den, der skriver for Scenen, tager Hensyn til Scenen; jeg mener dog, at dette er en Ros, som Bjørnstjerne skulde beflitte sig for at vinde, thi det feilagtige og forkeerte i Stykket kan vel ikke være det, man kalder Hensynet. At en Digter, der skriver for Scenen, tager Hensyn til, hvad der fra denne kan gjøre Virkning, er jo en latterlig Bebreidelse, kun s. 240den gode Virkning er en Virkning, og denne maa dog vel et Kunstværk have Lov at bære i sig. Kunstværker uden Virkning behøver man ikke at sukke efter, thi de indfinde sig daglig. Bispen er vel det Punkt, hvorom man siger, at det er en Jagen efter Theatervirkning, men da denne Bisp næppe vil være af nogen Virkning fra Scenen, saa er her jo netop ingen Theatervirkning. Man er saa tilbøielig til at kalde det Slette for Theatervirkning og det Kjedelige for en Opgiven af denne i det Ædles Tjeneste. Snik Snak, Alt sammen.

Lev vel indtil vi sees! Glem ikke den fangne Dem

inderligt hengivne
Veninde.